

ادامه از صفحه اول

آرامش ظرفیت‌ساز با اخلاق خوب حکمرانی

از لوازم اجتناب‌ناپذیر فعالیت سیاسی- اجتماعی هیجان و التهاب است. مرادوات بین دولت و مجلس هیچ‌گاه بدون حاشیه نبوده است. حتی اگر خود دولتمردان و مسئولان خواهان هیجان و التهاب نباشند، بخشی از مردم اتفاقات سیاسی- اجتماعی را با هیجان دنبال می‌کنند. فضای مجازی و دردسترس بودن لحظه‌ای اخبار بر این هیجات افزوده است. دراین‌بین اگر مسئولان بخواهند با بی‌اخلاقی و دامن‌زدن به هیجانات معمول، فضا را دوقطبی کرده و با طرح موضوعات حاشیه‌ای، امهات جامعه را به حاشیه برانند، آنچه بیش از پیش مضمحل می‌شود، مطالبات مردم و حقوق عامه است. پرهیز از حاشیه‌پردازی و دوقطبی‌کردن فضا از سوی رئیس‌جمهور منتخب، باعث شده تحقق مطالبات مردمی و احیای حقوق عامه در صدر اقدامات مسئولان قرار بگیرد. نقد سازنده از لوازم حکمرانی مطلوب است. هیچ مسئولی بدون نقد نمی‌تواند نتایج حداکثری عملکرد خود را محقق کند یا از قوه به فعل برساند. «النصيحة لائمة المسلمين» که مبتنی بر خیرخواهی فردی و جمعی است هم در فرهنگ روایی ما جایگاهی بزرگ دارد و هم الزامات فقهی قابل اعتنایی برای آن طرح شده است. با بی‌اخلاقی و هیجانی‌شدن فضا، تخریب جای نقد سازنده و خیرخواهی را می‌گیرد. ادب مناسب حکمرانی رئیس‌جمهور و پرهیز از بی‌اخلاقی‌ها باعث شکوفاشدن نقدهای سازنده و ارائه خیرخواهی‌های فردی و جمعی از سوی مصلحان و نخبگان اجتماعی در فضایی مبتنی بر همکاری و دلسوزی می‌شود که نتیجه نهایی آن ارتقای بهره‌وری و کارایی حداکثری است. با عبور از تنش‌های سیاسی و جناحی، در اثر رویکرد اخلاق‌گرایانه مسئولان، آرامش ذهنی جامعه در حال بازگشتن است. تثبیت این آرامش که ثمرات آن کم‌وبیش نمایان شده است، نیازمند همکاری همه مسئولان و همه صاحبان قلم، اندیشه و کرسی و ممارست ایشان بر اقدامات اخلاقی است. لازمه نهادینه‌شدن این دستاورد بزرگ دولت نوبای سیزدهم و تسری آن به سایر بخش‌های حاکمیتی و دولت‌های آتی نیز مطالبه مردم‌مینی‌بر رعایت تقوا و اخلاق از همه مسئولان در همه موقعیت‌هاست.

«**عضو هیئت علمی دانشکده حقوق دانشگاه تربیت مدرس**

حامد وفايي

عضو هیئت علمی

دانشگاه تهران

چندی پیش پنجاهمین سالگرد برقراری مناسبات سیاسی ایران و چین با تبادل پیام‌های مقامات ارشد دو کشور و برگزاری ویژه‌برنامه‌هایی در فضای مجازی گرامی داشته شد. مناسبات معاصر تهران و یکن که اکنون نیم‌قرن از برقراری آن می‌گذرد، روابطی است دارای ریشه‌های تمدنی و تاریخی و تعاملات روشن و قابل توجه دوجانبه که مبانی مورد نیاز جهت تحکیم بیش از پیش ارتباط دو کشور را فراهم آورده و در صورت شناسایی نقاط ضعف و اصلاح اشکالات موجود در این حوزه، می‌توان با امید به آینده‌ای روشن از پیوند راهبردی یک قدرت منطقه‌ای (ایران) با یک قدرت جهانی (چین) به منافعی جامع و مشارکتی در دو حوزه منطقه‌ای و بین‌المللی و البته دوجانبه دست یافت. هرچند در ایام نیمه دوم دولت دوازدهم، به واسطه تمرکز بیشتر دولتمردان کشورمان بر امر «تعامل با شرق» و توجه بیشتر رئیس‌جمهور و دستگاه دیپلماسی به ظرفیت‌های موجود در تعامل با کشور چین، تلاش‌هایی قابل توجه در همین راستا صورت پذیرفت اما اصلاح کاستی‌ها و تقویت نقاط قوت ایران ضمن تداوم رویکرد یادشده، به هدفمندسازی و عمل‌گراکردن این فضا منجر خواهد شد. با این نگاه و به منظور تعمیق و تقویت عمل‌گرایی در روابط راهبردی دو تمدن کهن آسیایی، هفت توصیه به دستگاه دیپلماسی دولت سیزدهم ارائه می‌شود:

۱. دو کشور ایران و چین در سطوح حاکمیتی به این جمع‌بندی دست یافته‌اند که چارچوب مناسبات دوجانبه باید به سطح «مشارکت جامع راهبردی» ارتقا یابد. این تصمیم که چارچوب آن در جریان سفر شش‌جین‌بینگ، رهبر چین به تهران در اوایل بهمن سال ۱۳۹۴ و دیدار با رهبر انقلاب به تأیید سران دو کشور رسید، نهایتاً پس از رایزنی‌های بلندمدت دو کشور، پیگیری‌های دولت دوازدهم و رایزنی‌های ممتد و مکرر محمدجواد ظریف، وزیر خارجه وقت ایران با سفرهای چندین‌باره او به یکن، در گام نهایی به هنگام سفر وزیر-خارجه چین به تهران در فروردین ۱۴۰۰ و امضای برنامه ۲۵ساله برای گسترش روابط دو کشور به فاز طراحی عملیاتی و به اصطلاح «نقشه‌راه» وارد شد. در این میان اما واقعیات جاری در صحنه سیاست خارجی دو کشور گواه این است که برنامه یادشده تاکنون و در ابعاد عملیاتی به رخداد خاص یا

شرکت کارن تولید کننده ماسک سه لایه پزشکی استاندارد ویژه بزرگسال و کودک

- تولید بر اساس استانداردهای روز دنیا و ارائه محصولی کاملاً بهداشتی و استریل
- دارای تأییدیه اداره کل تجهیزات پزشکی
- التراج به استاندارد ISO 13485:2016 و اصول GMP
- دارای دو لایه پارچه اسپان باند و لایه میانی ملت بلون با فیلتراسیون بیش از ۹۸٪
- دارای کش استاندارد پنبه‌ای پرس شده با انعطاف بالا، مناسب برای همه افراد

برای ثبت سفارش با واحد فروش به شماره ۰۲۱۸۸۹۹۶۰۰۲ داغلی ۱۴۰۶ و یا تلفن همراه ۰۳۱۹۷۳۷۰۹۱ تماس حاصل فرمایید.

27839707

ISO 13485 CERTIFIED
27839707 IRC 3468072251134532

دیپلماسی

۷ توصیه به دستگاه دیپلماسی درباره رابطه با چین

فرصت‌های تهران – یکن در دولت سیزدهم

چشمگیری در مناسبات تهران-یکن منجر نشده و همین امر در کنار عوامل خارجی ازجمله تحریم‌های یک‌جانبه ایالات متحده و فراگیری ویروس کرونا فضایی را ایجاد کرده که می‌توان با تحلیل دقیق‌تر آن به ضعفی بنیادین در روابط ایران و چین پی برد که می‌توان از آن به‌عنوان اشکال در «مدیریت راهبردی» برای مناسباتی که قرار است راهبردی باشد، یاد کرد.

توجه به این نکته لازم است که ضعف سیاست خارجی ایران در طرح‌ریزی مناسبات متعادل و متوازن با شرق، صرفاً محدود به دولتی خاص نبوده و به ضعفی کلان در ابعاد «شناختی و مدیریتی» کشور بازمی‌گردد که شایسته است نسبت به ترمیم آن در اسرع زمان اقدامات لازم معمول شود. از دیگر سو نمی‌توان منکر این واقعیت شد که «مدیریت افکار عمومی» و بحث «دیپلماسی عمومی» از پایه‌های اساسی در مقوله «مدیریت راهبردی» به حساب می‌آید که به واسطه غفلت از کلیت این نگاه کلان در بحث رابطه با چین، دولت‌های مختلف ایران در این خصوص همواره دچار بی‌عملی، کم‌عملی یا اقداماتی صرفاً با تأثیرات محدود بوده‌اند. حقیقت این است که امروز افکار عمومی ایران به‌هیچ‌وجه نسبت به فلسفه وجودی و ماهیت ارتباط با کشوری به نام چین اشراف نداشته و خلا در همین حوزه حیاتی و مهم که باید نتیجه مدیریت راهبردی در حوزه افکار عمومی باشد، ضمن ایجاد آسیب‌هایی رنج‌آور در حوزه حمایت عمومی از مناسبات ایران و چین و گام‌های دیپلماتیک کشور در این زمینه، به ایجاد فضایی کاذب منجر شده و در بسیاری از موارد رابطه ایران با «کارخانه جهان» را برای دستگاه‌های مختلف کشور به امری هزینه‌ساز تبدیل کرده است. بر این اساس

۳- چین از مهم‌ترین کشورهای جهان امروز و فرداست و ارتباط با این عضو مؤثر در جامعه جهانی، دیگر یک انتخاب نیست بلکه ضرورتی است استراتژیک و نوع رابطه گسترده کشورهای حتی متخاصم با غیرهمسو با چینیان خود گواهی بر این مدعاست. اینکه امروز بزرگ‌ترین شرکای

چین، دشمنان این کشور هستند، حقیقتی است که اذهان آگاه را به تدبیر وامی‌دارد. ارتباط با چنین کشوری نیازمند تمرکزی دقیق و ایجاد مرکزی جهت مدیریت ارتباطات و هماهنگ‌سازی نهادهای مختلف کشور برای هدف‌گذاری، تعامل و نهایتاً استحصال منافع مورد نظر است که در

سال‌های اخیر و با صلاحدید نظام و تعامل مثبتی که با نگاه سازنده دولت نیز همراه شد، مجموعه تحت هدایت دکتر لاریجانی علا‌چین‌رسانتی را برعهده داشت. هرچند با رد صلاحیت رئیس سابق قوه مقننه از سوی شورای محترم نگهبان، کارآمدی آتی ساختار سابق در مواجهه با چینیان عملاً در هاله‌ای از ابهام فرو رفته اما تجربه فضای مثبتی

که در جریان رایزنی‌های متقابل مقامات چینی و ایرانی در چارچوب یادشده انجام شد، کارآمدی کلیت چنین ساختارهایی را برای تعامل دقیق‌تر با بدنه قدرت در کشور چین نمایان می‌کند. بنابراین به‌روزرسانی، تقویت یا در صورت نیاز اصلاح، فراگیرسازی و عمل‌گراکردن این قبیل ساختارها در عین حفظ آنها، می‌تواند به‌عنوان اقدامی مؤثر

از سوی دولت سیزدهم در روابط آتی ایران با کشور چین مدنظر قرار داشته باشد. توجه به این نکته در ارتباط با چین ضروری است که به همان میزان که چندصدایی در افکار عمومی کشور و نقد عملکرد دستگاه‌های مختلف اجرایی توسط کارشناسان آگاه و دلسوز با گرایش‌های مختلف برای هوشیارسازی دولتمردان و نمایش حساسیت بدنه کارشناسی کشور نسبت به رابطه با قدرتی مانند چین مثبت

و سازنده ارزیابی می‌شود، باید توجه داشت که در مواجهه حاکمیتی با حکومت چین، پراکنده‌کاری یا چندصدایی، حاصلی در بر نخواهد داشت. تجربه اثبات کرده که برای ورود به گفت‌وگویی پربار با چینیان باید مجموع مواضع، اهداف و نقطه نظرات کشور حول مباحث مختلف در

پیکنی با راسی واحد تدوین و به طور دقیق از یک مرجع

ادامه از صفحه اول

خاقان چین در کمند رستم

خاقان بیم‌زده کسی را از میان لشکریان خود برگزید که زبان ایرانی را می‌دانست و به او گفت نزد آن شیرمرد رفته، بگو این چنین در نبرد تندی مکن که چغانیان و شگنی‌ها و چینی‌ها و وهری‌ها در این نبرد نقش چندانی ندارند و نه شاه ختلان و نه شاه چین را با تو سر کین است. این افراسیاب است که کینه تو را به دل گرفته و جهانی را این چنین به آشوب کشانده و از این رزم بر خود ستم‌ها کرده است. در میان ما کسی در اندیشه نام و ننگ نیست که آشتی بهتر از جنگ می‌نماید. آن فرستاده به نزد پلشتن آمده، آنچه را خاقان به پیام گفته بود، بیان کرد و یادآور شد خاقان نیکبای از تو به دل ندارد و اگر او رزمگاه را ترک گوید، تو نیز از رزم دست بشوی که اکنون زمان نبرد به سر رسیده و دیگر نه کاموسی در میان سپاهیان تورانی است و نه دیگر خاقان در اندیشه نبرد. رستم پاسخ گفت: «بهای رزم خاقان با ایرانیان، تخت و تاج اوست؛ چو آن پیل و تاج و تخت را به نزد من آورید، از نبرد دست خواهم شست.» فرستاده خاقان گفت: «ای خداوند رخش، هنوز پیروزی به دست نیاورده‌ای، چگونه به غنیمت می‌اندیشی؟ که می‌داند روزگار چگونه خواهد بود و چه کسی از این کارزار پیروز سر برون خواهد آورد؟». نکه کرد خاقان از آن پشت پیل/ زمین دید بر سان دریای نیل/

یکی پیل بر پشت کوه بلند/ ورا نام بُد رستم دیوبند/

یکی نامداری ز لشکر بجست/ که گفتار ایران بداند درست/

بدو گفت رو پیش آن شیرمرد/ بگویش که تندی مکن در نبرد/

فرستاده آمد بر پیلتن/ زبان پرس ز گفتار و دل پر شکن/

بدو گفت کای مهرز رزمجو/ چو رزمت سرر آمد کنون بزم جو/

چنین داد پاسخ که پیلان و تاج/ به نزدیک من باید و تخت عاج/

فرستاده گفت ای خداوند رخش/ به دشت اهوی ناگرفته میبخش.

و آن‌گاه پس از این سخن، رستم به سوی خاقان چین شتاب گرفت و چون به او نزدیک شد خاقان از روان خویش ناامید گردید و در کوته‌زمانی دیگر، کمند بر فراز سر رستم به چرخش آمده، سر شاه چین را در میان گرفت و او را از پیل فروکشید و بازویش را بیست و پیاده روانه رود شهید کرد، درحالی‌که اکنون دیگر نه پیلی به زیر پای داشت و نه تاجی بر سر و نه تختی که بر آن تکیه زند. تهمت‌ن سپس به گرز گران دست برد و خُرد و کلان را در زیر کوبش گرز خویش گرفت و از بسیاری کشته‌شدگان و انبوهی زخمیان، جوی خون در آوردگاه روان گردید؛ یکی، بی‌سر و دیگری، سرنگون کشته بود. آن‌چنان بخت بر تورانیان پشت کرد که گویی شب بر روز چیره گشته است. در این هنگام تندبادی برخاست و روشانی از خورشید بستاند و دشمن سر از پای شناخت و بر سپاه ایران پشت کرده، راه بیانان در پیش گرفت.

چو از دست رستم رها شد کمند/ سر شاه چین اندر آمد به بند/

ز پیل اسندر آورد و زد بر زمین/ بیستند بازوی خاقان چین/

پیاده همی راند تا رود شهید/ نه پیل و نه تاج و نه تخت و نه مهد/

چنین است رسم سرای فریب/ گهگی بهر فراز و گهی بر نشیب/

چنین بود تا بود گردان سپهر/ گهی جنگ و زهر است و گه نوش و مهر

۶- فراگیری ویروس کرونا که مانند سکنه‌ای ناگهانی طومار بسیاری از برنامه‌های اقتصادی، سیاسی و فرهنگی کشورها را در قرن بیست‌ویکم در هم پیچیده و ضرباتی سخت‌ر را بر پیکره روابط بین‌الملل وارد آورده است، در عین هزینه‌هایی بی‌پایان مادی و معنوی، فرصتی بی‌بدیل را برای بازنگری، بازایافت و به بیانی شارژ مجدد ظرفیت‌های ارتباطی میان کشورهای مختلف فراهم کرده است؛ کرونا هم مانند بسیاری از بلایای طبیعی و غیرطبیعی دیگر که گریبان بشر را در دوره‌های مختلف تاریخ گرفته، روزی رخت برخواهد بست و نکته مهم اینجاست که فردای آن روز، آستان موجی بی‌سابقه از تعاملات جهانی و تلاش برای بازپایی مناسبات ازدست‌رفته در تمامی حوزه‌ها خواهد بود. امروز بسیاری از کشورها ازجمله چین در وقفه و سکنه‌ای که کرونا برایشان پدید آورده، به ظرفیت‌سازی‌های جدید برای فردای روشن‌ن پس از کرونا مشغول شده و تردیدی نیست که در آن روز، چین به‌عنوان کارخانه جهان از سویی و بزرگ‌ترین بازار مصرف جهان از دیگر سو و باز عظیم‌ترین مبدأ و مقصد سفرهای گردشگری و موارد دیگر به‌مثابه «هدفی طلایی» مدنظر کشورهای مختلف قرار خواهد داشت و در آن روز که به مدد خدای متعال و علم بشری دور نخواهد بود، کشوری برنده است که از این ایام تیره و دشوار برای ظرفیت‌سازی و ایجاد بسترهای مناسب جهت فردای روشن ارتباط با قدرت‌هایی مانند چین بهره‌جسته باشد. تنظیم، پیش‌بینی و برنامه‌ریزی برای روابط با چین در پساکرونا مسئله‌ای است که معضلات کنونی کشور نباید موجب غفلت مسئولان دستگاه دیپلماسی از آن شود.

۷. بدون تعارف باید گفت سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران درخصوص چین نیازمند یک خانه‌تکانی فراجناحی و گسترده است. همان‌گونه که پیش‌تر نیز اشاره شد، ضعف ما در ارتباط با چین به جریان‌ات اولسوکرا یا اصلاح‌طلب قابل تحدید نبوده و به ابهاماتی در سطوح سیاست‌گذاری‌های کلان جمهوری اسلامی مربوط می‌شود. بر این مینا می‌توان گفت با وجود آنکه جایگاه ایران و ظرفیت‌های ژئوپلیتیک آن در سپهر سیاست خارجی چین تعیین شده، وضعیت ایران برای تعامل جدی و عمل‌گرا با چین و به بیان دیگر جایگاه چین در سیاست خارجی ایران، همچنان در وضعیت سیال و مرتبط با مواضع و شرایط دولت‌هایی است که در ایران بر سر کار می‌آیند. رویکرد انکارناپذیر تهران در مناسبات آلترناتیوی با یکی از بزرگ‌ترین قدرت‌های اقتصادی دنیا، موضوعی است که آسیب‌هایی جدی بر پیکره روابط تهران – یکن و منافع ملی ایران وارد آورده است. جابجایی و تعیین تکلیف نهایی سیاست خارجی ایران برای تعامل با کشور چین، در کنار متعادل و متوازن‌سازی حجم این روابط در پهنه‌ای به وسعت کلیت مناسبات ایران با کشورهای کوچک، قدرت‌های متوسط و بزرگ بین‌المللی، از مهم‌ترین اموری است که تصمیم‌سازان دیپلماسی کشور درباره رابطه با چین باید مدنظر داشته باشند. چین تا پیش از کرونا حدود ۳۰ درصد از حجم تجارت خارجی ایران را به خود اختصاص می‌داد که بی‌تردید این دست ارقام باید متناسب با ظرفیت‌های بین‌المللی کشور، منافع متقابل طرف مقابل و برنامه‌های مشترک دو کشور در حوزه‌های مورد علاقه تنظیم و بازتعریف شود و امید است دستگاه دیپلماسی دولت سیزدهم جمهوری اسلامی ایران با نگاهی راهبردی به حوزه شرق، ضمن تدوین چارچوبی حکیمانه و آگاهانه برای ارتباط با جمهوری خلق چین، زمینه‌بهره‌برداری در راستای منافع ملی و سه اصل عزت، حکمت و مصلحت مناسبات تهران و یکن در آینده را فراهم آورد.

مشخص و معتبر به طرف چینی ارائه شود.

۴. امروز «جندجانبه‌گرایی» یکی از مهم‌ترین محورهای مناسباتی است که حزب کمونیست چین در حوزه سیاست خارجی این کشور تعریف کرده و به گواه ختلان و نه

جالاتا تا میان‌مدت در همین میدان به تحصیل منافع ملی‌اش خواهد پرداخت. تعریف منافع مشترک، فضاهای مشترک و تهدیدات مشترک در این چارچوب و تلاش برای ورود و ایفای نقش مؤثر در معادلاتی که چینی‌ها در این رابطه مطرح می‌کنند، ضمن طرح ابتکاراتی مستقل با مکمل از سوسی تهران می‌تواند ظرفیت‌های جدیدی را برای دستگاه سیاست خارجی کشور به‌عنوان یک قدرت منطقه‌ای در حوزه تعامل سازنده با یکی از مهم‌ترین اعضای دالم شورای امنیت سازمان ملل متحد فراهم کند.

تعامل آتی ایران با اعضای سازمان شانگهای به‌ویژه چین

۵. اکنون جریان انتقال پتانسیل قدرت از حوزه آتلانتیک به سوی محدوده پاسیفیک حقیقتی است که کشورهای بسیاری را به اندیشه در ابعاد آن و فضاهایی که حین ویس از آن در انتظار معادلات جهانی خواهد بود واداشته است. تشکیل اتاق چین در پنتاگون دولت بایدن، تحولات جاری در حوزه آسیای جنوب شرقی و خلا قدرتی که به‌زودی در حوزه‌های مورد توجه و تحت نفوذ ایران ازجمله در خلیج فارس، خاورمیانه یا آسیای مرکزی ایجاد خواهد شد و نمونه اخیر آن در افغانستان امروز قابل رصد است، فضا و فرصتی قابل تامل را برای تعریف چارچوب‌های جدید همکاری دو یا چندجانبه برای ایران و چین فراهم می‌آورد که در صورت غفلت از آن، با حضور مؤثر دیگر بازیگران منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای تعریف تعامل مثبت و ایجابی با کشوری مانند چین، عملاً از اختیار ایران خارج خواهد شد؛ بنابراین توجه به این نوع تعامل با چینان، امری حیاتی و متناسب با چارچوب‌های راهبردی مناسبات دو کشور است که در این راستا شکل‌دهی به گفت‌وگوهای استراتژیک دو کشور در سطوح میانی و بالاتر می‌تواند تسهیل‌کننده و ایجادکننده درک و مفاهمه مشترک طرفین نسبت به چنین ظرفیت‌هایی شود.

۶. فراگیری ویروس کرونا که مانند سکنه‌ای ناگهانی طومار بسیاری از برنامه‌های اقتصادی، سیاسی و فرهنگی کشورها را در قرن بیست‌ویکم در هم پیچیده و ضرباتی سخت‌ر را بر پیکره روابط بین‌الملل وارد آورده است، در عین هزینه‌هایی بی‌پایان مادی و معنوی، فرصتی بی‌بدیل را برای بازنگری، بازایافت و به بیانی شارژ مجدد ظرفیت‌های ارتباطی میان کشورهای مختلف فراهم کرده است؛ کرونا هم مانند بسیاری از بلایای طبیعی و غیرطبیعی دیگر که گریبان بشر را در دوره‌های مختلف تاریخ گرفته، روزی رخت برخواهد بست و نکته مهم اینجاست که فردای آن روز، آستان موجی بی‌سابقه از تعاملات جهانی و تلاش برای بازپایی مناسبات ازدست‌رفته در تمامی حوزه‌ها خواهد بود. امروز بسیاری از کشورها ازجمله چین در وقفه و سکنه‌ای که کرونا برایشان پدید آورده، به ظرفیت‌سازی‌های جدید برای فردای روشن‌ن پس از کرونا مشغول شده و تردیدی نیست که در آن روز، چین به‌عنوان کارخانه جهان از سویی و بزرگ‌ترین بازار مصرف جهان از دیگر سو و باز عظیم‌ترین مبدأ و مقصد سفرهای گردشگری و موارد دیگر به‌مثابه «هدفی طلایی» مدنظر کشورهای مختلف قرار خواهد داشت و در آن روز که به مدد خدای متعال و علم بشری دور نخواهد بود، کشوری برنده است که از این ایام تیره و دشوار برای ظرفیت‌سازی و ایجاد بسترهای مناسب جهت فردای روشن ارتباط با قدرت‌هایی مانند چین بهره‌جسته باشد. تنظیم، پیش‌بینی و برنامه‌ریزی برای روابط با چین در پساکرونا مسئله‌ای است که معضلات کنونی کشور نباید موجب غفلت مسئولان دستگاه دیپلماسی از آن شود.

۷. بدون تعارف باید گفت سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران درخصوص چین نیازمند یک خانه‌تکانی فراجناحی و گسترده است. همان‌گونه که پیش‌تر نیز اشاره شد، ضعف ما در ارتباط با چین به جریان‌ات اولسوکرا یا اصلاح‌طلب قابل تحدید نبوده و به ابهاماتی در سطوح سیاست‌گذاری‌های کلان جمهوری اسلامی مربوط می‌شود. بر این مینا می‌توان گفت با وجود آنکه جایگاه ایران و ظرفیت‌های ژئوپلیتیک آن در سپهر سیاست خارجی چین تعیین شده، وضعیت ایران برای تعامل جدی و عمل‌گرا با چین و به بیان دیگر جایگاه چین در سیاست خارجی ایران، همچنان در وضعیت سیال و مرتبط با مواضع و شرایط دولت‌هایی است که در ایران بر سر کار می‌آیند. رویکرد انکارناپذیر تهران در مناسبات آلترناتیوی با یکی از بزرگ‌ترین قدرت‌های اقتصادی دنیا، موضوعی است که آسیب‌هایی جدی بر پیکره روابط تهران – یکن و منافع ملی ایران وارد آورده است. جابجایی و تعیین تکلیف نهایی سیاست خارجی ایران برای تعامل با کشور چین، در کنار متعادل و متوازن‌سازی حجم این روابط در پهنه‌ای به وسعت کلیت مناسبات ایران با کشورهای کوچک، قدرت‌های متوسط و بزرگ بین‌المللی، از مهم‌ترین اموری است که تصمیم‌سازان دیپلماسی کشور درباره رابطه با چین باید مدنظر داشته باشند. چین تا پیش از کرونا حدود ۳۰ درصد از حجم تجارت خارجی ایران را به خود اختصاص می‌داد که بی‌تردید این دست ارقام باید متناسب با ظرفیت‌های بین‌المللی کشور، منافع متقابل طرف مقابل و برنامه‌های مشترک دو کشور در حوزه‌های مورد علاقه تنظیم و بازتعریف شود و امید است دستگاه دیپلماسی دولت سیزدهم جمهوری اسلامی ایران با نگاهی راهبردی به حوزه شرق، ضمن تدوین چارچوبی حکیمانه و آگاهانه برای ارتباط با جمهوری خلق چین، زمینه‌بهره‌برداری در راستای منافع ملی و سه اصل عزت، حکمت و مصلحت مناسبات تهران و یکن در آینده را فراهم آورد.